

Bilirkişilik Anısı-V

“En iyi savunma inandığın konuda yaptığın öz savunmadır”

Elk. Müh. H. Avni Gündüz
avnigunduz@gmail.com

Fazla bilirkişilik yapmadım diye düşünürken çeşitli konularda bilirkişiliğe çağrıldığım konular su yüzüne çıkıyor. Bunlardan bir tanesi de tarafların birbirleriyle hiç diyaloga girmeden yıllarca süregiden davalara örnek olabilir.

Sıcak bir yaz günü. Temmuz sonu Ağustos başı olabilir çünkü TEDAŞ Elektrik Atelyesinde normal kıyafetle durulmuyordu. Hepimizin üzerimizi değiştirdiğimiz birkaç tişörtü vardı. Büyük trafo fanlarını çalıştırıyorsak da o kadar serinletmiyordu. Yine bir telefon çağrısıyla Kemalpaşa Adliyesinde bilirkişiliğe çağrıldım. Çok kısa bir süre vardı duruşmaya. Konuyu anlamak için süre yetersizdi. Gidince dosyadan öğrenecektim.

Kemalpaşa denince bizim için akla gelen ilk isim Mükremin bey olduğundan onu arayıp davanın kabaca ne olduğunu (Önemli mi? Değil mi?) öğrenebilirse bildirmesini rica ettim. Şahıslar arası elektrik hattı anlaşmazlığı imiş.

Birkaç gün sonra adliyeye gittim. Hakim bey hazır olunca mahallinde duruşma yapacağını ve bahçede beklememi söyledi mübaşir. Bir müddet bekledim. Hakim bey yanında daktilosuyla gelen katip ve etrafında birkaç kişi bir minibüse doluştuk. Önümde iki kişi var ve birbirlerini iyi tanıdıkları belli çünkü çeşitli adli konulardan bahsederek sohbet ediyorlardı. Meğerse birisi davacının diğeri davalının avukatı imiş. Birisinden dava dosyasını isteyip üstünkörü incelemeye çalıştım.

Aşağı Kızılcı taraflarında bir yere saptık. Bir çiftlik binasının yanında durduk. Masa getirildi. Katip bey daktilosunu kurdu. Eski daktiloları bilirsiniz,

tuşlara bastıkça çat çat diye ses çıkarır, sonra satır dolunca yandaki kolu iterek (onun da ayrı bir sesi vardır) alt satıra geçer. Hızlı yazabilenlerin çıkardıkları sesler hele birkaç daktilo varsa orkestra gibi olur. Hakim beye de tahta bir sandalye getirildi. Sırayla davacı ve davalıları çağırıp ifadelerini almaya başladı.

Ben de dava dosyasını (avukat-taki dosyayı) tekrar inceledim. Konu, o sıralarda yaygın bir uygulama olan tarımsal aboneliklerin bir araya gelip kendi hatlarını yapmaları ve TEDAŞ'a devretmeleri idi. Vatandaşlar bir araya gelip AG hatlarını yapmışlar ancak çiftlik binasının sahibi ortaklık payını ödemiş. Diğerleri de mahkemeye başvurup bu vatandaşın yaptıkları hattan elektrik almamasını istemişler. Parayı vermedi, düdüğü de çalmasını diyorlar ama binada elektrik var. TEDAŞ abone yapmış.

Çiftlik binasının tam karşısında, hâkim beyin oturduğu masanın sağ tarafında bir trafo var. Buradan çıkan AG hattından birisi bizim dava konusu olan 5-6 direklik hattı besliyor, diğeri başka yerleri. Bina sahibi öteki hattan enerjisini almış ve davacıların yaptığı hatta da katılım payını ödemiş. Bizim hattı takip ettim. Üzerinde abonelik yok. Çiftliğin arka taraflarına doğru uzanıyor ama çiftlikle hiçbir branşman bağlantısı yapılmamış. Yani dava konusu ortada yok. Bu hattan enerji almasını diyorlar ama hattan zaten bağlantı yapılmamış.

Hakim beyin yanına döndüm. Ortalıkta ağustos böceklerinin sesi, bunaltıcı sarı sıcak, hakim bey açık yaka-sından bir mendil ile terini silmeye

çalışıyor. Karşısında ifade aldığı birisi. “Hakim bey” dedim,” bir şey söyleyebilir miyim?” “Sen bekle bilirkişi” dedi sertçe, “sıra sana da gelecek”. Sesimi çıkaramadım. Onbeş dakika falan sonra “bilirkişi gelsin” dedi yine sertçe. “Dosyaya baktın mı? Yerini gördün mü?” diye sordu. Ben gayet yumuşak bir sesle, “hakim bey dedim dava konusu ortadan kalkmış. Hattın üzerinde bağlantı yok” dedim. “Bakınız sağ tarafındaki hattan çiftlik binası elektrik almış, dava konusu hat ise sizin sol tarafınızda ve üzerinde abone yok. Yani davacının dava ettiği konu zaten oluşmamış” dedim.

Hakim beyin gözleri hiddetle açıldı. Davalıya sordu “bu hat size gelen mi?” diye. Şapkası elinde olan davalı “evet efendim, başka da hattımız yok” dedi. Sonrası ise avukatlar için bir felaket oldu. Adeta açtı ağzını yumdu gözünü. Sonra katip beye döndü, yaz dedi. “... olduğundan davanın sonlandırılmasına, Boş olan hattın sökülmesine ve satılmasına, satılan paranın bilirkişiye verilmesine...”

Sessizce toplandı ve minibüse binildi. Kemalpaşa'ya gelince eski bir tanıdığa rastladım. Atatürkçü Düşünce Derneği'ni yeni yerlerine taşımışlar. Perde vb eksikleri varmış. Memur adamın cebinde para olmaz ama bende hazır gelecek para var. Dedim ki davayı takip et satılan parayı al derneğe harca.

Sonradan herhangi bir vergi memuru gelmediği için bilirkişilik ücretinden bir sorun çıkmadı.

Kissadan hisse: Avukatına güvensen bile davayı sıkı takip et. Bilirkişiye de sağlam belge vermeye çalış.